

Sygn. akt II Ca 831/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Gamrat - Kubeczak
Sędziowie:	SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.) SO Robert Bury
Protokolant:	stażysta Anna Grądzik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 stycznia 2016 roku w S.

sprawy z powództwa easyDEBT Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko K. L.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 4 marca 2015 roku, sygn. akt II C 236/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda easyDEBT Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego K. L. kwotę 917 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Zbigniew Ciechanowicz SSO Dorota Gamrat – Kubeczak SSO Robert Bury

Uzasadnienie wyroku z dnia 14 stycznia 2016 r.:

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie wyrokiem wydanym w dniu 4 marca 2015 roku w sprawie z powództwa easyDebt Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. przeciwko pozwanemu K. L. o zapłatę (sygn. akt II C 236/14): umorzył postępowanie co do kwoty 655,54 złotych (pkt I); oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II) oraz oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu (pkt III).

Sąd Rejonowy uznał, że powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa, którą opierał na umowie cesji zawartej z Bankiem (...) S.A. w W. w dniu 15.04.2013 r. Do akt sprawy została załączona kserokopia umowy z 15.04.2013 r. (k. 62-66) wraz z kserokopią wykazu wierzytelności. Powołując się na zapisy umowy (§

3 ust. 2) Sąd wskazał, że samo zawarcie między stronami umowy cesji nie przeniosło wierzytelności, ale było uzależnione od dokonania faktycznej płatności ceny za kupowany portfel wierzytelności. Umowa miała charakter warunkowy a powód w tym postępowaniu nie wykazał faktu jego ziszczenia a konkretnie, że doszło do zapłaty ceny za pakiet wierzytelności. Po wtóre, umowa cesji jest niekompletna, albowiem nie przedłożono aneksu do umowy, w którym miała zostać określona cena. Za nieprzekonywujące Sąd uznał twierdzenia powoda, że skoro wydana została dokumentacja to doszło do zapłaty ceny. Jakkolwiek wnioskowanie takie jest dopuszczalne, to uprawnionym jest także twierdzenie, że do wydania dokumentacji doszło zanim cena została zapłacona. Ponadto, wbrew żądaniu strony przeciwnej oraz zobowiązaniu sądu nie został przedłożony oryginał umowy a wyłącznie kserokopia poświadczona za zgodność z oryginałem. Niezależnie od powyższego, w ocenie Sądu powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na to, że pomimo wniosku pozwanego i żądania Sądu strona powodowa nie przedłożyła umowy o wydanie karty kredytowej. Takową umowę nie jest przedstawiony przez powoda wniosek o wydanie karty kredytowej, który został podpisany jedynie przez pozwanego, przy braku dowodu na to, że został on zaakceptowany przez powoda. Ponadto, z treści przedmiotowego wniosku, w tym m.in. z rozdziału IV wynika, wynika że klient ma obowiązek zwrócić środki pieniężne wskazane w W. z karty. W aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek wyciągu, z którego miałyby wynikać zobowiązanie pozwanego. Wobec zaprzeczenia pozwanego, to powód winien był udowodnić, że pozwany w ogóle brał jakiegokolwiek środki pieniężne. W ocenie Sądu o niewiarygodności twierdzeń i dowodów powoda świadczy również to, że na skutek działania pozwanego, cofnął częściowo pozew. W ocenie Sądu I instancji, tylko powódce znane są okoliczności dla których dochodziła wyższej kwoty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zaskarżając go w części oddalającej powództwo oraz orzekającej o kosztach postępowania.

Orzeczeniu Sądu Rejonowego zarzucono, naruszenie:

1. prawa materialnego - art. 6 k.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię polegając uznanie, że powód nie zadośćuczynił spoczywającemu na nim ciężarowi dowodu i nie wykazał skutecznego nabycia wierzytelności jak też istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia, co stoi w sprzeczności z przedłożonymi przez niego dowodami;

2. przepisów prawa procesowego - art. 232 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że powód nie udowodnił, że nabył względem pozwanego istniejącą i wymagalną wierzytelność, wynikającą z umowy o kartę kredytową C. z dnia 30.08.2002 r., stwierdzoną bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) J, zaopatrzonym w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 20.01.2012 r. (sygn. akt VI Co 213/12) w sytuacji zaoferowania przez powoda dowodów w postaci: wniosku o wydanie karty kredytowej, regulaminu kart kredytowych i tabeli opłat i prowizji, wykazujących treść stosunku zobowiązania łączącego strony oraz prawa i obowiązki stron, oryginału bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 02.01.2012 r. z postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 20.01.2012 r. (sygn. a Co 213/12), który określa wysokość zobowiązania pozwanego oraz potwierdza wymagalność roszczenia, a także wskazuje podstawę jego wystawienia poprzez sprecyzowanie stosunku, z którego wynika, wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz oryginału postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O. z 17.10.2012 r., sygn. Akt KM 978/12 o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, umowy przelewu wierzytelności poświadczonej za zgodność z oryginałem, wydruku z elektronicznego załącznika nr 1 do tejże umowy, wyciągów z ksiąg rachunkowy| funduszu nr (...) z dnia 21.10.2013 r. pełnomocnictw do ich podpisywania, wezwania do zapłaty- które dowodzą faktu zarówno istnienia zobowiązania, jego wysokości oraz wymagalności a także legitymacji czynnej powoda.

3. przepisów prawa procesowego - art. 129 § 2 k.p.c. w zw. z art. 233 § 2 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, objawiające się uznaniem przez Sąd, że powód odmówił mu prawa do zbadania umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 15.04.2013 r., gdy tymczasem przedłożył jej odpis poświadczony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego, co zgodnie z przepisami procedury cywilnej jest równoważne;

4. przepisów prawa procesowego - art. 233 §1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, wyrażającej się w dokonaniu oceny wybiórczej, wbrew zasadom logiki, doświadczenia życiowego, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego a przejawiającej się w:

- uznaniu braku legitymacji czynnej powoda w sytuacji przedłożenia w tym zakresie stosownych dowodów w postaci poświadczonego za zgodność z oryginałem odpisu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 15.04.2013 r. wraz z ograniczonym załącznikiem nr 1a – zawierającym wykaz nabytych wierzytelności, w tym przysługującą względem pozwanego;

- przyjęcie, że cena za wierzytelności miała zostać określona dopiero w aneksie, podczas gdy z § 4 ust. 4 umowy wynika, że w aneksie zostanie określona cena ostateczna za portfel wierzytelności, a zbywca zwróci powodowi różnicę między ceną zapłaconą, określoną w umowie, a ceną ostateczną, określoną w aneksie;

- przyjęcie, że dysponowanie przez powoda oryginałami dokumentów bankowych, sądowych i egzekucyjnych, jak również danymi pozwanego nie dowodzi faktu zapłaty ceny za wierzytelności, a zatem spełnienia warunku przejścia wierzytelności na rzecz powoda, podczas gdy postanowienia umowy sprzedaży wierzytelności jednoznacznie wskazują, że wierzyciel pierwotny miał przekazać powodowi dokumentację tylko, jeżeli cena za wierzytelności została zapłacona, nie było zatem żadnych innych racji, których następstwem byłoby przekazanie dokumentacji powodowi;

- odmowa mocy dowodowej dokumentom w postaci: wniosku o wydanie karty kredytowej wraz z regulaminem i tabelą opłat, bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 02.01.2012 r., postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 20.01.2012 r. (sygn. akt VI Co 213/12) o nadaniu temu (...) klauzuli wykonalności, postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin- Centrum w Szczecinie A. O. z dnia 17.10.2012 r. (sygn. akt KM 978/12) o umorzeniu postępowania egzekucyjnego - podczas gdy powyższe dokumenty świadczą niezbicie o tym, że pozwany nie wywiązywał się z zaciągniętych przez siebie zobowiązań i nie zwrócił kwoty wykorzystanej.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 9.884,43 zł wraz z ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania .

Nadto, w apelacji zawarto wnioski o przeprowadzenie dowodu z aneksu do umowy sprzedaży z dnia 15.04.2013 r., zawartego w dniu 15.05.2013 roku poświadczonego za zgodność z oryginałem.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Pomimo tego, iż nie można było odmówić słuszności niektórym postawionym w apelacji zarzutom, to jednak ostateczna ocena zasadności zgłoszonego przez powoda żądania dokonana przez Sąd Rejonowy odpowiada prawu i jako taka nie mogła zostać wzruszona.

Zasadne okazały się zarzuty, odnoszące się do błędnego przyjęcia przez Sąd Rejonowy, że powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia wobec pozwanego. Zdaniem Sądu odwoławczego zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie, że powód nabył wierzytelność wobec pozwanego, a tym samym wstąpił w prawa dotychczasowego wierzyciela Banku (...) Spółki Akcyjnej.

Z przedłożonej do akt sprawy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 15.04.2013 r., zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem - Bank (...) Spółka Akcyjna a powodem, wynika, iż jej przedmiotem były wierzytelności z

zabezpieczeniami oraz innymi prawami przysługującymi zbywcy wobec dłużników - określone szczegółowo w załączniku numer 1a do umowy. Przeniesienie własności wskazanych wierzytelności, istotnie zostało uzależnione od spełnienia warunku w postaci zapłaty ceny. W § 3 ust.2 wskazano bowiem, że „przeniesienie wierzytelności następuje w dniu wpływu ceny, o której mowa w § 4 ust.2 na rachunek zbywcy”. Dla oceny czy ów warunek został spełniony, a co za tym idzie powód nabył wierzytelności wskazane w załączniku, istotny jest zapis § 6 ust.1 umowy zgodnie z którym, po dniu przeniesienia zbywca zobowiązany jest do przygotowania i wydania nabywcy dokumentów o których mowa w § 3 ust. 3 umowy - czyli orzeczeń sądów stwierdzających istnienie roszczeń w tym postanowień o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wyciągów z ksiąg banku. Mając powyższe na uwadze, dysponowanie i przedłożenie przez powoda do akt niniejszej sprawy oryginałów dokumentów w postaci wniosku o nadanie bankowemu tytułowi klauzuli wykonalności (k. 55) oraz postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie uwzględniającego powyższy wniosek (k. 56-57) jest znakiem tego, że warunek wskazany w umowie został spełniony, a co z tym jest powiązane - doszło do przejścia wierzytelności.

Wierzytelność względem pozwanego została stwierdzona w załączniku do umowy, gdzie pod pozycją 10915 rzeczono dokumentu widnieje zapis precyzujący nabywaną wierzytelność. Wskazano w nim dane pozwanego jak m.in. imię i nazwisko, numer pesel, dane adresowe, jak również dotyczące zawartej przez niego z pierwotnym wierzycielem umowy.

Sąd odwoławczy dostrzega, że wymienione powyżej dokumenty nie zostały na żądanie przeciwnika przedłożone w oryginale, niemniej jednak w świetle dyspozycji art. 129 § 2 kpc z oryginałem dokumentu zrównany został jego odpis poświadczony za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony w osobie np. radcy prawnego. Oznacza to, że poświadczony przez pełnomocnika odpis dokumentu ma charakter dokumentu urzędowego w tym znaczeniu, że potwierdza się w nim z mocą dokumentu urzędowego istnienie dokumentu "źródłowego" o treści takiej samej jak odpis (tak też Sąd Najwyższy w uchwale z dn. 21.12.2010 r., III CZP 98/10). W świetle powyższego radca prawny M. M. oświadczył, że powyższe dokumenty pozostają w zgodzie z okazanym mu jego oryginałami. Reasumując, powód wykazał, iż nabył skutecznie wierzytelność względem pozwanego a w konsekwencji, że przysługuje mu legitymacja czynna do występowania w sprawie.

Skuteczne wywodzenie uprawnień z faktu nabycia wierzytelności na podstawie umowy cesji wymaga nie tylko udowodnienia, że do cesji konkretnej wierzytelności doszło. Wierzytelność, co do której nabywca rości sobie pretensje wobec dłużnika, musi być wykazana co do zasady oraz co do wysokości.

Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Natomiast art. 232 k.p.c. stanowi, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W kontekście powyższego na powodzie spoczywała zatem powinność wykazania, że z pozwanym została zawarta umowa o kartę kredytową oraz istnienia zobowiązania w wysokości dochodzonej pozwem.

Wbrew ocenie Sądu Rejonowego, materiał zgromadzony w sprawie dowodzi faktu zawarcia umowy o kartę kredytową.

Powód do akt sprawy przedłożył dokument w postaci wniosku o wydanie karty kredytowej C., z dnia 30 sierpnia 2002 roku złożony przez pozwanego i opatrzony jego podpisem. (...) Banku (...) S.A. stanowiąca integralną część przedmiotowego wniosku, wskazuje że przez „umowę o korzystanie z karty kredytowej” rozumieć należy przedmiotowy regulamin oraz wniosek o wydanie karty kredytowej (§ 2 pkt 1 regulaminu). W § 3 ust. 1 regulaminu wskazano, że karta jest wydawana klientowi po rozpatrzeniu i zaakceptowaniu przez bank wniosku sporządzonego przez klienta na formularzu. Z kolei, według § 3 ust.3 zawarcie umowy na warunkach w niej określonych, następuje z chwilą użycia karty, karty dodatkowej lub uiszczenia opłaty za wydanie i korzystanie z karty lub karty dodatkowej. Pozwany zajmując stanowisko w sprawie nie kwestionował faktu zawarcia umowy. Na rozprawie w dniu 4.03.2015 roku potwierdził fakt otrzymania karty oraz posługiwania się nią („była karta kredytowa, z której korzystałem, ale była spłacana na bieżąco”), co wbrew odmiennej ocenie Sądu I instancji dowodzi, iż przedmiotowa umowa została zawarta.

Podkreślenia jednak wymaga, że samo zawarcie takiej umowy nie rodziło zobowiązania pozwanego w jakiegokolwiek kwocie i takie powstać mogło dopiero wraz z dokonywaniem przez niego przy pomocy wydanej mu karty kredytowej

transakcji gotówkowych i bezgotówkowych. Strona powodowa tymczasem nie przedstawiła żadnych dokumentów odzwierciedlających dokonywanie takich transakcji. Brak jest zatem możliwości weryfikacji przypisywanego pozwanemu zadłużenia tak co do kwoty głównej, odsetek umownych i za opóźnienie oraz kosztów.

Sąd Okręgowy zwraca przy tym uwagę, że wbrew podnoszonym w apelacji zarzutom wystarczającego i przekonywającego dowodu w analizowanej aktualnie kwestii nie może stanowić bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 2.01.2012 r., nr (...) wystawiony przez Bank (...) S.A. w W..

O istnieniu tych wierzytelności nie może przesądzać samo objęcie ich bankowym tytułem egzekucyjnym. O ile bowiem w doktrynie prawa (zob. Zbigniew Ofiarski, Komentarz do art. 95 ustawy - Prawo bankowe, Lex el., stan prawny 2013.01.01) wyrażany jest pogląd, że mieszany charakter dokumentu w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego wskazuje, że choć jest on dokumentem prywatnym, to jednak zgodnie z art. 95 ust. 1 pr. bank. ma on moc prawną dokumentu urzędowego o tyle, o ile stanowi wyciąg z ksiąg rachunkowych banku, tj. odzwierciedla informacje zawarte w tych księgach, to po pierwsze wyrokiem z dnia 15 marca 2011 roku, w sprawie P 7/09 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Po drugie, na mocy dodanego, ustawą z dnia 19 kwietnia 2013 roku o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz ustawy o funduszach inwestycyjnych, ust. 1a tego art. moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Wreszcie, niczego nie zmienia tu okoliczność, że ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nadana została klauzula wykonalności, skoro w postępowaniu o jej nadanie, istnienie i zakres wierzytelności banku zasadniczo nie podlega badaniu. To samo dotyczy eksponowanej w apelacji kwestii toczenia się na podstawie takiego tytułu wykonawczego bezskutecznej egzekucji. Zgodnie, bowiem z art. 804 kpc, w postępowaniu egzekucyjnym badaniu nie podlega zasadność i wymagalność obowiązku objętego tytułem wykonawczym.

Nie można także zaakceptować stanowiska apelującego, że przekonywającym i nie budzącym uzasadnionych wątpliwości w aktualnie rozważanej kwestii, jest przedłożony przezeń dokument w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powodowego funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 21.10.2013 roku. Po pierwsze stosownie do art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Po wtóre tak czy inaczej wystawiony przez powoda wyciąg z jego ksiąg rachunkowych mógłby być potraktowany jako dokument urzędowy, w rozumieniu i ze skutkiem o jakich mowa w art. 244 § 1 kpc, jedynie w zakresie okoliczności zawarcia umowy cesji na rzecz powoda, wierzytelności z tytułu przedmiotowej umowy kredytu, której stroną jest pozwany. Waleru takiego ww. dokument nie mógł mieć co do samego faktu istnienia i zakresu teje wierzytelności. W tej materii Sąd Okręgowy w pełni podziela poglądy ugruntowane w orzecznictwie (zob. wyrok SA w Warszawie z dnia 11 grudnia 2012 roku, I ACa 652/12, a w szczególności uchwała SN z dnia 7 października 2009 r., III CZP 65/09). W uzasadnieniu tej ostatniej uchwały wprost wskazano, że o ile należy przyjąć, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania istnienia wierzytelności w razie zaprzeczenia przez pozwanego jej istnieniu, konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. W tym świetle powód nie mógł, dla wykazania spornego zakresu wierzytelności, poprzestać jedynie na przedłożeniu owego wyciągu ze swych ksiąg rachunkowych.

Reasumując, w świetle wyspecyfikowanych powyżej okoliczności, należało podzielić zapatrywanie Sądu Rejonowego i apelację powoda jako bezzasadną oddalić na podstawie art. 385 kpc.

Dla porządku, Sąd Okręgowy wskazuje, że zgłoszone na etapie postępowania apelacyjnego wnioski dowodowe w postaci aneksu z dnia 15.05.2013 r., do umowy przelewu wierzytelności - oddalił, na podstawie art. 381 k.p.c. Zgodnie

z treścią tego przepisu- sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem I instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynikła później. W orzecznictwie wydanym na gruncie wskazanej regulacji przyjmuje się, że przez nowe fakty i dowody należy rozumieć te, które nie były stronie znane do chwili wydania wyroku przez sąd pierwszej instancji lub te, które powstały już po wydaniu wyroku, jak i takie które wprawdzie istniały w postępowaniu przed Sądem I instancji, ale strona nie mogła z nich skorzystać w tym postępowaniu. Zgłoszone dowody mogły zostać powołane przez powoda przed Sądem I instancji, zwłaszcza że istniały już na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym i nie zaszła sytuacja, w postaci niemożności jego przedstawienia, na co nie wskazuje sam apelujący.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd Okręgowy oparł na przepisie art. 98 § 1 i 3 kpc uznając stronę powodową za przegrywającą to postępowanie a przez to zobowiązaną do zwrotu na rzecz pozwanego poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 917 złotych na które złożyło się wynagrodzenie reprezentującego go adwokata ustalone na podstawie § 6 pkt 4 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokacie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w kwocie 900 złotych (1200 x 75 %) oraz opłata od dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.

SSO Robert Bury SSO Dorota Gamrat – Kubeczak SSO Zbigniew Ciechanowicz

ZARZĄDZENIE

- odnotować,
- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
- zwrócić akta sprawy SR po upływie 20 dni od nadejścia zwrotki.

Dnia 28 stycznia 2016 r.